

и прѣпирни, между които младый царь безъ время изгуби живота си (1245 г.). Каломанъ умрѣ младъ и зеленъ въ рѣцѣ-тѣ на свои-ты лукавы съвѣтницы, които безъ сѣмнѣніе му сѣ испили невиннѣ-тѣ кръвь; защото си нѣмаше ни бащѣ ни майкѣ да го защищавать.

МИХАИЛЪ.

Слѣдъ смърть-тѣ Каломановѣ наслѣди прѣстола братъ му Михаилъ, който ако и да бѣ такожде малолѣтенъ, нѣ понеже имаше майкѣ си живѣ, защищавъ ся по-добрѣ отъ брата си. Той ся въцари въ 1246 г. Въ сѣще-то время Иоанъ Ватасъ, който, бѣ усвоилъ вече една страна у Европѣ, нападна на Българско-то царство, та прѣвзе нѣколко мѣста въ Тракіѣ и Македоніѣ и достигна до Прилѣпъ. Нѣ и младый царь отъ своиѣ страны поведе войскы-ты си, та нападна на Гърцы-ты и отнѣ, колко-то Българскы мѣста бѣхѣ прѣвзяли. Тая война между Българи и Гърцы ся продължи до смърть-тѣ Ватасовѣ, който умрѣ отъ напраснѣ смърть въ время, когато вече бѣ ся рѣшилъ да нападне на Цариградъ (1253 г.). Слѣдъ неговѣ-тѣ смърть, откакъ ся въцари сынъ му *Теодоръ Ласкаръ*, нападна на отнѣты-ты мѣста отъ Българи-ты и завоева ги вторы пѣтъ (1255 г.).

Михаилъ понеже водяше дѣщерѣ-тѣ на удѣльный Русекый Князь *Росчислава*, Мачванскаго Бана, то той ся подпомогна доста въ това время отъ него: защото тѣсть му стана посрѣдникъ, та примири зетя си съ Ватасовый сынъ Теодора Ласкара. Рости-